

Sygn. akt III CSK 103/18

POSTANOWIENIE

Dnia 30 sierpnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku A.M.
przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta T. i Gminy Miasta T.
o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po I. vel I.
vel J.L.,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 sierpnia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w T.
z dnia 28 września 2017 r., sygn. akt I Ca [...] /17,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od wnioskodawcy na rzecz Skarbu Państwa -
Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 240 zł
(dwieście czterdzieści zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 września 2017 r. Sąd Okręgowy w T. w sprawie o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku oddalił apelację wnioskodawcy od – oddalającego wniosek – postanowienia Sądu Rejonowego w T. z dnia 23 marca 2017 r.

Wnioskodawca wniósł skargę kasacyjną, wskazując, że jest ona oczywiście uzasadniona, ponieważ zaskarżone orzeczenie w sposób oczywisty narusza przepisy postępowania (art. 378 § 1, art. 382 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.). Skarżący podniósł także, że Sady obu instancji nie przeprowadziły należytego postępowania dowodowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd drugiej instancji rozpoznający apelację, spełniając funkcje kontrolne w ramach systemu zaskarżania orzeczeń, jest jednak przede wszystkim sądem merytorycznym, rozpoznającym sprawę co do istoty. Nie ulega wątpliwości – wskazuje na to nauka prawa, praktyka sądowa oraz zasady logiki i sprawnego działania – że przy merytorycznym rozpoznawaniu sprawy kwestią wstępną, zasadniczą, rzutującą na dalszy bieg postępowania jest legitymacja materialnoprawna lub procesowa osoby inicjującej postępowania (powoda lub wnioskodawcy), a więc to, czy ma uprawnienie do zgłoszenia i popierania zgłoszonego żądania.

Jest zatem oczywiste, że skoncentrowanie się przez Sady *meriti* na tej właśnie kwestii było uzasadnione oraz skoro dokonane przez te Sady ustalenia i analizy doprowadziły do konkluzji, iż wnioskodawca wspomnianej legitymacji nie ma, a więc nie jest osobą zainteresowaną w rozumieniu art. 510 § 1 k.p.c., to badanie innych, dalszych kwestii jest zbędne i jałowe, a przede wszystkim nie może doprowadzić do wydania orzeczenia oczekiwanego przez wnioskodawcę.

W tej sytuacji opieranie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tezie, że sąd danej instancji „na dziesięć zarzutów apelacyjnych ustosunkował się tylko do jednego, pozostawiając pozostałe bez rozpoznania”, jest chybione. Skupienie się na legitymacji wnioskodawcy i jej zanegowanie zwolniło Sady z dalszych ustaleń.

Niezależnie od tego, skarżący nie wykazał, że skarga w zakresie oceny legitymacji wnioskodawcy jest oczywiście uzasadniona. Uzasadniając tę tezę we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wnioskodawca ograniczył się stwierdzenia, że skarga jest „oczywiście uzasadniona”, nie poruszając następnie kwestii oceny legitymacji żadnej uwagi. Jest przy tym jasne – potwierdza to praktyka kasacyjna od wielu lat – że uzasadnienie podstaw kasacyjnych nie zastępuje uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając na podstawie art. 520 § 2 w związku z art. 398²¹, 391 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c.

aj

ał